

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

לפני כבוד השופט ליאור גלברד

התובעת: לאורה שוסטק

נגד

הנתבעת: מאיה דניאל כץ

פסק דין

1. סכסוך שכנים שהתגלגל לתביעת לשון הרע שהגישה התובעת, גבי ליאורה שוסטק, נגד הנתבעת, גבי מאיה דניאל כץ. סכום התביעה 30,000 ש"ח.

רקע ותמצית טענות הצדדים

2. ליאורה-התובעת ומאיה-הנתבעת גרות בבניין משותף בעיר תל-אביב. דירתה של ליאורה ממוקמת תחת דירתה של מאיה. בין השתיים התגלע סכסוך על רקע תלונותיה של ליאורה על רעש שנגרם לה מדירתה של מאיה; רעש שבדיון התברר שמקורו העיקרי במשחקים של הילדים של מאיה (למאיה שני ילדים קטנים). רעש זה, לטענת ליאורה, מהווה מטרד ופוגע באיכות חייה. ליאורה מתלוננת בתביעה שהרעש החמיר לאחר ה-7 באוקטובר וכאשר פנתה למאיה ובן זוגה וביקשה שישתדלו לשמור על השקט בן זוגה של מאיה קילל אותה בתגובה וטרק את הדלת בפניה.

עניינה של התביעה בהודעה קולית שהפיצה מאיה (שהיא דוברת אנגלית) ביום 12.10.2023 בשעות הלילה (21: 37) בקבוצת דיירים של הבניין והבניין הצמוד. זו לשון ההודעה [ההדגשה שלי – ל' ג']:

Hello everybody, I am sorry to disturb you so late in the evening. I don't know if you've noticed the banging on the floors, it happen during the day, when a five years old was excieted, running around, and it's continuing to happen in the evening. I have included Liora's landlords, phone number, I have spoken to him many times, unfortunately we are in a middle of war. I have spoken to the police, they are not interested in the crazy women living underneath me. However landlord might be interested. I've spoken to him several times, if the banging continues, and if it bothers you, feel free to call him".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

לטענת ליאורה ההודעה של מאיה נשלחה בתפוצה של 26 אנשים יחד עם סרטון בו נטען כי ליאורה היא זו שמרעישה בכוונה על אף שמדובר בשקר. ההודעה שנשלחה הלבילה את פניה של ליאורה, לטענתה, עד כדי כך שהיא מתביישת לפגוש בשכנים. כשנשמעה אזעקה והשכנים ירדו למקלט אחד השכנים אף אמר לה שהיא משוגעת וכדאי לה ללכת לפסיכיאטר שיירשום לה כדורים. ליאורה ציינה עוד שהיא עובדת כמטפלת לפעוטות וכי דבריה של מאיה פגעו בתדמיתה וכפועל יוצא מכך אף בפרנסתה.

3. מאיה טענה בכתב ההגנה שבעבר ליאורה התקינה מצלמת מעקב שבסופו של דבר היא הסירה וכי מצלמת המעקב הקליטה שיחה בינה (מאיה) ובין דיירת אחרת שהובילה את ליאורה לחשוב שדובר עליה באותה שיחה; שיחה שלאחריה ליאורה התעמתה אתה ושאלה אותה לפרש השיחה. מדובר היה בשיחה פרטית של מאיה אך מאז אותו יום ליאורה מתנכלת לה ומטרידה אותה משום שהיא סבורה שהורים לפעוטות בגן שניהלה הוציאו ילדים מהגן בגלל דברים שמאיה אמרה עליה. בכלל זה, מאיה טוענת שליאורה מתלוננת – תלונות סרק – על נביחות של הכלב שלה.

עוד נטען בכתב ההגנה שביום 11.10.2023, עקב המצב הביטחוני, מאיה חששה לצאת מהבית. ליאורה התדפקה על דלתה של מאיה שפתחה את הדלת ומסרה לליאורה שהיא לא מעוניינת שהיא תכנס לביתה. בשלב זה ליאורה דחפה את הדלת בכוח וניסתה להיכנס; אירוע שהוביל לצעקות הדדיות עד שבן הזוג של מאיה סייע לסגור את הדלת ולמנוע את כניסתה של ליאורה לדירה.

ביום שלמחרת נשמעו קולות של דפיקות בבניין. ליאורה האשימה את מאיה וכתגובה מאיה שלחה סרטון בקבוצה שהרעשים לא קשורים אליה. מאיה מודה ששלחה את ההודעה הקולית בקבוצת הדיירים אך טענה כי השימוש במילה "משוגעת" לא יוחס לליאורה. מאיה מתארת בכתב ההגנה גם אירועים נוספים נטענים שבהם ליאורה התלוננה נגדה במשטרה וכן על דפיקות בלתי פוסקות שנשמעות מרצפת דירתה כתוצאה מכך שליאורה דופקת על תקרת הדירה בה היא מתגוררת (בשעות שונות לרבות באמצע הלילה). זאת, באופן שמדיר שינה ומנוחה ממאיה ומבני ביתה ואף מטריד את מנוחתם של דיירים אחרים בבניין.

4. ליאורה הגישה גם כתב תשובה שבו טענה שביתה בת החמש של מאיה חדלה מלהגיע למסגרות חינוכיות עקב המלחמה והרבתה לרוץ בבית ולהרעיש באופן בלתי סביר; וכי מאיה ובני משפחתה נוהגים לגרור רהיטים וכן להפיל חפצים בביתם בשעות לא סבירות מתוך כוונת זדון לגרום לרעש. ליאורה צירפה גם תלונות בגין הרעש שלטענתה היא סובלת מדירתה של מאיה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

5. אציין עוד שלאחר הגשת כתבי הטענות וקדם לדיון הגישו שני הצדדים בקשה להגשת ראיות נוספות שהן בעיקרן התכתבויות במסרונים וכן מכתבים של שכנים ואורחים בדירתה מאיה שתומכים לשיטתה בטענותיה. לאחר הדיון ביקשה ליאורה לצרף ראיות נוספות ובקשתה נדחתה.

דיון והכרעה

6. בדיון שהתקיים לפניי העידו ליאורה, מאיה (באנגלית) ובן זוגה. בנוסף, לבקשתי, ליאורה התקשרה בשיחת וידאו לביתה שמתגוררת עמה בבית אשר העידה קצרות בשיחת וידאו.

7. בתום הדיון סברתי שנכון יהיה לנסות ולהביא את ליאורה ומאיה לפתרון מוסכם (לא כספי) שעשוי לתת מענה מסוים לפגיעה שחוותה ליאורה מההודעה המוקלטת ואשר יקל עליהן את המשך חיי השכנות זו לצד זו עד כמה שניתן מתוך התחשבות הודית בצרכיה האחת של השנייה. זאת, תחת ההבנה שפסק דין שיכריע בטענות ההדדיות, כפי הנראה, לא יתרום ליחסי השכנות. ניסיון זה לא צלח ומשכך אין מנוס אלא להכריע בטענות הצדדים בהתאם לדיון.

8. לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים ולחומר הראיות, באתי לכלל מסקנה שדין התביעה להידחות. נימוקיי יפורטו להלן.

הדפיקות בתקרת דירתה של ליאורה

9. הפרסום מושא התביעה מיום 12.10.2023 נשלח לדברי מאיה על רקע דפיקות שנשמעו בדירתה מהדירה של ליאורה. מאיה משערת שליאורה דופקת בתקרה עם מקל. היא תיארה בעדותה את אירועי יום ה-12 לאוקטובר (סמוך לאחר שהחלה מלחמת חרבות ברזל); יום אחד לאחר שהשתיים התעמתו ליד דירתה של מאיה על רקע תלונותיה של ליאורה לרעשים הנשמעים מהדירה של מאיה (תקרית שבעניינה התגלעה מחלוקת אם ליאורה ניסתה להתפרץ לביתה של מאיה אם לאו).

10. מאיה הציגה בדיון שני סרטונים מאותו יום. האחד משעות הצהריים (30: 13). השני משעות הערב (23: 21; סמוך לשעת הפרסום). בסרטונים שאותם צילמה מאיה היא מהלכת בביתה ונשמעות דפיקות בלתי פוסקות שלגביהן היא העידה שמגיעות מהדירה שתחתיה (הדירה של ליאורה). בן זוגה של מאיה העיד בדיון לשאלות בית המשפט ולדבריו הדפיקות נשמעות פעמים רבות מאז שהחלו בשבוע שלאחר אירועי ה-7 לאוקטובר. הוא ציין שאינו יודע להעיד במדויק לגבי מה שאירע ביום 12 לאוקטובר בשל חלופי הזמן. לאחר שצפה בסרטון שצולם בשעות הערב הוא מסר שהיה בחדר עם הילדה. התובעת, מנגד, מכחישה שהיא או ביתה הגרה עמה דופקות במכוון על תקרת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

דירתן. במהלך הדיון העידה הבת, לבקשתי, בשיחת וידאו. לדבריה היא ואימה אינן דופקות על תקרת הדירה.

11. השתכנעתי, במאזן ההסתברויות במשפט אזרחי, שיש לקבל את עדותה של מאיה שנשמעו דפיקות מתקרת דירתה של ליאורה ב-12 לאוקטובר 2023.

12. עדותה של מאיה גובתה בסרטונים שהוצגו ובהם נשמעו הדפיקות מאותו יום. עדות לדפיקות קיימת גם במסרונים שנשלחו בקבוצת הווטסאפ של הבניין (למשל עמ' 35 לנספחי כתב ההגנה). איני סבור שנדרשת חוות דעת מומחה על מנת להבין מהיכן נשמעות הדפיקות, כטענת ליאורה. ניתן להתרשם ללא צורך במומחה כאשר נשמעות דפיקות ברצפת דירה מהתקרה של השכן למטה ואני מקבל את עדות מאיה בעניין זה שנתמכה גם בעדות של בן זוגה ועוררה אמון. כעולה מההתכתבויות בקבוצת הווטסאפ של הבניין, מאיה השיבה בהתכתבות לתלונות ליאורה וביתה על רעש הנובע מדירתה באופן ענייני שיש בו כדי לחזק את מהימנות גרסתה (למשל עמ' 41-43 ו-65 לנספחי כתב ההגנה).

13. עדותן של ליאורה וביתה שליאורה אינה דופקת על תקרת הדירה במכוון, לעומת זאת, מעוררות קשיים ואיני נותן בהן אמון.

ראשית, ניכר היה בדיון שליאורה ניסתה להסיט את הדיון מסוגיית הדפיקות.

שנית, הדפיקות מדירתה של ליאורה עולות בקנה אחד עם הכעס עד כדי איבה של ליאורה וביתה כלפי מאיה בקשר לרעשים שמגיעים מדירתה של מאיה ותחושתה של ליאורה שמאיה ובני ביתה אינם מתחשבים בה, ואף מרעישים בכוונה, כעולה מעדותה ומההתכתבויות שצורפו. חיזוק למסקנה שליאורה החליטה לדפוק בתקרת דירתה ניתן למצוא באירועי היום הקודם (11.10.2023) בו היא הגיעה לדירתה של מאיה על מנת להתלונן על הרעש; אירוע שהסתיים בליבוי הסכסוך ורגשי הכעס וחוסר ההתחשבות שחשה ליאורה.

שלישית, ליאורה סתרה את עצמה בעדות כאשר העידה תחילה שהדפיקות שעליהן דווח בקבוצת הווטסאפ של הבניין אינן ממנה אך בהמשך עדותה אמרה שהיא כלל לא שומעת דפיקות (עמ' 7 לפרוטוקול); עדות שגם אינה מתיישבת עם ההתכתבות בקבוצת הווטסאפ של הבניין.

רביעית, למרות שביתה של ליאורה הכחישה דפיקות מהדירה שלה ושל אימה התרשמותי היא שלא מדובר בהכחשה כנה. כאשר התבקשה הבת לפרט לגבי הסכסוך בין אמה לבין מאיה היא

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

נמנעה מלהתייחס בפירוט למרות שהייתה פעילה בהקשר הזה בקבוצת הווטסאפ של הבניין כעולה מהתכתובות במסרונים. ניכר היה שהיא מבקשת להרחיק את עצמה מהעניין באופן הפוגם בגרסתה של ליאורה.

איני מקבל אפוא את טענת ליאורה שהסרטונים שהציגה מאיה הם מבוזרים.

ההודעה הקולית ששלחה מאיה עולה כדי לשון הרע

14. כאשר בית המשפט בוחן את השאלה אם מדובר בלשון הרע עליו לשים לנגד עיניו את האופן שבו אדם סביר מבין את הפרסום. בהלכה הפסוקה נקבע כי על מנת לבחון אם מדובר בלשון הרע ניתן להיעזר בשאלת המשנה: האם אדם שנחשף לפרסום עשוי לשנות את דעתו על התובע והאם הפרסום עשוי לפגוע בכבודו (ראו רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר, פסקאות 26-23 (30.5.2023)).

15. בנסיבות העניין אני סבור שההודעה הקולית מושא התביעה ששלחה מאיה עולה כדי לשון הרע. צירופם של התיאור העובדתי בדבר הדפיקות בתקרה יחד עם הכינוי "משוגעת" המתייחסים לליאורה עולים כדי פרסום שעשוי לבזות ולהשפיל את ליאורה במידה המצדיקה לראות בפרסום לשון הרע כמשמעו בסעיפים 1(1) ו-2(1) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – "חוק איסור לשון הרע" או "החוק"). איני סבור שאדם סביר מבין את הכינוי "האישה המשוגעת שגרה מתחתי" בו מאיה עשתה שימוש כאבחנה עובדתית-קלינית. עם זאת, תיאור ההתנהגות של ליאורה יחד עם האמירה שהמשטרה אינה מתעניינת ב"אישה המשוגעת" שגרה מתחת לדירתה של מאיה – כאשר הכוונה הברורה היא לליאורה – עשוי לטעת במאזין סברה שהשתבשה דעתה של ליאורה ולשנות את דעתו עליה. יש בביטוי כדי לבזות את ליאורה בשל מעשים המיוחסים לה, להשפילה בעיני הבריות ולשים אותה לבוז וללעג מצדם. ניתן בהחלט להבין לליבה של ליאורה על הפגיעה שחשה ואי הנעימות שחוותה במפגשים עם שכנים בבניין לאחר הפרסום.

לא עומדת למאיה הגנת אמת הפרסום

16. איני סבור שעומדת למאיה הגנת אמת הפרסום. תנאי לתחולת הגנה זו היא קיומו של עניין ציבורי בפרסום. בנסיבות העניין איני סבור שהפרסום עומד בתנאי זה.

בפסיקה נקבע כי השאלה אם קיים עניין ציבורי בפרסום היא "שאלה ערכית הבוחנת אם קיים אינטרס חברתי המצדיק הכשרת פרסום פוגעני שיש בו לשון הרע... שאלה זו מושפעת ממדיניות שיפוטית ועניינה הוא נורמטיבי, בעל מימד אובייקטיבי, הנבחן על רקע נסיבות המקרה" (ראו ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, פסקה 22 (4.4.2008)).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

בענייננו מדובר בסכסוך שכנים אשר כשלעצמו איני סבור שיש בו ערך ציבורי (השוו ת"א (שלום ראשל"צ) 4620/08 **קרוצקי נ' סמדר**, פסקה 40 (25.11.2012)). אציין, בהקשר זה, כי בעידן קבוצות הווטסאפ והרשתות החברתיות שבהן הפצת מסרים פוגעניים בתפוצה רחבה היא קלה ופשוטה יש לנקוט משנה זהירות במתן לגיטימציה לפרסומים שיש בהם אלמנט של ביוש (Shaming), ובמיוחד כאשר לא מתלווה לכך תכלית נוספת הראויה להגנה (לדיון בביוש ככזה שעשוי בנסיבות מסוימות לשרת אינטרס ציבורי ראו ת"א (שלום ת"א) 62999-08-21 **ח' מ' נ' לייבוביץ**, פסקה 253 (8.11.2023)).

למאיה עומדת הגנת תום הלב

17. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע מקנה הגנה מפני תביעת לשון הרע כאשר המפרסם פועל בתום לב בנסיבות מסוימות שהוגדרו בחוק. ההגנה העיקרית שעשויה להיות רלוונטית בענייננו היא הגנה על עניין אישי כשר של מאיה לפי סעיף 15(3) לחוק. על מנת להוכיח הגנה זו נדרש הנתבע להצביע על עניין אישי כשר שההגנה עליו מצדיקה את הפרסום; על כך שתוכן הפרסום נועד להגן על אותו עניין; כל כך שהפרסום הופנה לגורמים הרלוונטיים לצורך ההגנה על אותו עניין מבלי לחרוג מהתפוצה הרלוונטית; וכן להראות שהפרסום נעשה בתום לב (ראו אורי שנהר **דיני לשון הרע** 295 (1997) (להלן – "שנהר")).

18. במכלול הנתונים אני סבור שקמה למאיה הגנת תום הלב, בנסיבות העניין, ומטעם זה אין מקום לקבל את התביעה. התנאי שעניינו בהגנה על עניין אישי כשר של מאיה מתקיים במובן זה שמאיה פנתה לדיירים אחרים בבניין ובבניין הצמוד שעשויים לסבול מהדפיקות של ליאורה בתקרת דירתה על מנת שיפנו לבעל הדירה של ליאורה או ישוחחו עם ליאורה. זאת, כדי לגרום לליאורה להפסיק את הדפיקות על תקרת דירתה שיכול ומפריעות גם להם, כאשר מהשיח בקבוצת הווטסאפ עולה ששכנים נוספים שמעו את הדפיקות וסבלו מהן ואין חולק שמדובר בבניין ישן שקיימת בו בעיית בידוד משמעותית (עמ' 19-20 לפרוטוקול). הדברים מקבלים משנה תוקף לאחר שמאיה פנתה למשטרה שלא היה בידה לתת מענה, כפי שציינה בהודעה ששלחה בזמן אמת.

19. כעולה מנוסח ההודעה המוקלטת לא מדובר היה בהודעה שנועדה לבייש את ליאורה אלא בפניה ספונטנית וכנה לדיירים בשעת תסכול מתוך מטרה לגרום להם לפעול על מנת שליאורה תפסיק עם הדפיקות. אמנם לשם כך לא היה נדרש לעשות שימוש בביטוי "משוגעת" אך איני סבור שיש בביטוי זה כדי להוציא את הפרסום מגדרי ההגנה. החלק הפוגעני העיקרי בהודעה הוא לא כינויה של ליאורה "משוגעת" אלא ההתנהגות העובדתית שייחסה לה דפיקות בלתי פוסקות על תקרת דירתה באופן שפגע במאיה ומשפחתה והיווה מטרד גם כלפי לשכנים נוספים. ניתן להניח

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

שליאורה פעלה כך בניסיון לגרום להפחתת הרעשים שהפריעו לה מדירתה של מאיה. ביטוי עובדתי זה בדבר התנהגותה מעוררת הקושי והבלתי מתחשבת, לשון המעטה, של ליאורה בדיירי הבניין כולם הוא שעשוי לשנות את דעתו של מאזין סביר להקלטה על האופי של ליאורה, וזאת אף אם לא היה נעשה שימוש במינוח "משוגעת". אמנם מוטב היה אם מאיה הייתה נמנעת מהשימוש במינוח "משוגעת" אך ברור שהשימוש בביטוי זה לא היה במובן קליני אלא כחלק מהבעת התסכול של מאיה בנסיבות העניין של סכסוך שכנים ואין בו כדי להוציא את הביטוי מגדרי ההגנה (השוו ת"א (שלום י-ם) ברהם נ' בניטה, פסקה 31 (23.11.2008)). די בכך כדי להוביל לדחיית התביעה.

ממילא נראה שלא היה מקום לפסוק פיצוי בנסיבות העניין

20. למעלה מן הצורך אציין כי אף אם הייתי סבור שלא עומדת למאיה הגנה מפני תביעת לשון הרע, הרי שבנסיבות העניין, במכלול הנתונים, נראה שלא היה מקום לפסיקת פיצוי.

21. שיקולים רלוונטיים בפסיקת הפיצוי הם, בין היתר ומבלי למצות, נסיבות הפרסום; חומרת הפרסום; נמעני הפרסום והיקף תפוצתו; השלכותיו של הפרסום בעניינו של התובע ונסיבות נוספות (לשיקולים הרלוונטיים בפסיקת פיצוי ראו למשל ע"א 1726/21 בכרי נ' מגנאגי, פסקה 75 לחוות דעתו של כב' השופט א' שטיין (23.11.2022); רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.2016)); ת"א (שלום ת"א) 61925-10-15 אפלברג נ' שירי (7.1.2018)).

עם זאת, שיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע הוא רחב. בגדרי שיקול דעת זה בית המשפט נדרש להביא במניין שיקוליו גם את התנהלות הנפגע עובר לפרסום (ראו ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, פסקה 51 (4.8.2008); שנהר, בעמ' 394-395). מעבר לכך, בהתאם לסעיף 7 לחוק איסור לשון הרע חלה על תביעות מכוח חוק זה ההוראה הקבועה בסעיף 65 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (שנהר, בעמ' 338-339) המאפשרת לבית המשפט להתחשב בפסיקת פיצוי בהתנהגות הניזוק-התובע על פי אמות מידה של שיקולי צדק ואשם מוסרי עד כדי מתן פטור לנתבע ממתן פיצוי בנסיבות המתאימות (ראו והשוו ע"א 8684/11 אלקיים נ' עזבון המנוח ניב יבור, פסקאות 45-49 (25.6.2014); ת"א (שלום אש"י) 2841-10-19 כהן נ' בסט (6.2.2024); ת"א (שלום טב"י) 18797-09-18 קובי נ' בן דוד (21.2.2021); ת"א (שלום חי) 16895-04-17 בן נון נ' פלג, פסקאות 17-19 (5.12.2019)).

22. בנסיבות המקרה אמנם מדובר בפרסום לדיירים שהם שכנים הגרים בסמיכות לליאורה ותחושת אי הנעימות שעשויה להיגרם ואף נגרמה בפועל ברורה ואין להקל בה ראש. עם זאת, שיקולים בעלי משקל משמעותי מצדיקים שלא לפסוק פיצוי בנסיבות המקרה. התנהגותה של ליאורה עצמה שדפקה על התקרה באופן בלתי פוסק במכוון, כפי שתיארו מאיה ובן זוגה, וכפי

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

שתועד גם בקבוצת הווטסאפ של הבניין, הובילה לתחושת תסכול וחוסר אונים של מאיה שהייתה הסובלת העיקרית מכך. הדפיקות המכוונות הפריעו למאיה ובן זוגה להרדים את ביתם הפעוטה, כאשר קודם לכן באותו יום בצהריים נחו גם כן דפיקות. מדובר בהתנהגות המעוררת קושי רב, לשון המעטה כאמור, והיא זו שהובילה למשלוח ההודעה לדיירים במטרה לגרום לליאורה להפסיק לאחר שפניה למשטרה לא הועילה. מדובר בשיקול משמעותי התומך באי פסיקת פיצוי. כשיקולים נוספים יש לתת את הדעת גם לכך שלא מדובר בנמענים רבים, כמו גם לכך שההודעה הייתה קולית; קרי – הודעה ספונטנית שנשלחה מספר דקות לאחר שנשמעו הדפיקות בשעות הערב. כאשר מדובר בהודעה קולית הרי שהיא פחות מתוכננת, ככלל, מהודעה כתובה שלפני המשלוח ניתן לערוך אותה ובדרך כלל גם החשיפה שלה קטנה יותר (בהשוואה להודעה כתובה) משום שניתן להניח שישנם חברי קבוצה שאינם מאזינים להודעות מסוג זה.

23. במכלול הנתונים נראה אפוא שממילא לא הייתה הצדקה לפסיקת פיצוי (גם אם לא הייתה עומדת למאיה הגנה) וגם מטעם זה דין התביעה להידחות.

סוף דבר

24. סברתי כאמור בתום הדיון שנכון יהיה שתיק זה לא יסתיים בפסק דין מנומק. הצעתי לסיים את התיק בהסכמה לא התקבלה. אוכל רק לקוות ולהציע הן למאיה, הן לליאורה – שהן עדיין שכנות האחת של השנייה – לעשות מאמץ להתחשב האחת בשנייה באופן הדדי, ככל הניתן, לרווחתן ולרווחת יתר השכנים בבית המשותף.

25. התביעה נדחית אפוא. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים מקבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה ותסגור את התיק.

ניתן היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 1310-12-23 שוסטק נ' כץ

ליאור גלברד, שופט

